

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Udrag fra See, Skønhed er en Skat

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-idm140613724825344/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Ved Ild og Søde forgaer,
25 Ved Røver-Haand bortsvinder;
Du deraf let befinder,
At den ey fæster Fod,
Skiønt Standen selv er god.

See, Dyden agtes ey,
30 Den sig i Armod klæder,
Frimodig dog fremtræder,
Og gaaer sin lige Vey;
See, Dyden agtes ey.
Skiønt den det Fortrin haver,
35 For alle andre Gaver,
At den ey skades kand,
Af Ild, Rov, Rust og Vand.
Ney, den sin Farve holder,
Skiønt Verden Stød den volder,
40 Og steen er paa dens Vey;
See Dyden agtes ey.

Du bliêr min beste Brud,
Hvortil jeg helst vil beyle;
Skal Skiønhed, Rigdom feyle,
45 Se, Dyden holder ud,
Den bliêr min beste Brud.
Ey pialtede Vanlykke,
Ey Lykkens Gylden-Stykke,
Giør den Foranderlig;